

DRAGI MOJI KOTIČKARJI!

Iz Vaših pisem, ki mi jih pismonoša vsak dan prinese kar cel sveženj, vidim, da ste z Zvončkom jako zadovoljni in da vsako pot nestrpnno pričakujete njegovega prihoda. Prav je tako! In kakor ste Vi veseli našega lista, tako sem jaz odkritosrčno vesel Vaših pisem. Marsikaj prijetnega izvem iz njih. Eno mi pripoveduje kaj o tem in onem kraju, drugo o Vašem napredku v šoli, tretje o kakem zanimivem dogodku, četrto mi prinaša nebroj pozdravov in tako dalje. Jaz na vsako Vaše pismo takoj napišem odgovor in ga spravim v kottičarski predal svoje pisalne mize. Joj, koliko se je zadnje mesece nabralo v njem pisem, skoro prešteti bi jih ne mogel. In vsa že komaj čakajo, da poromajo v tiskarno, v stroj in v Zvonček. Vem pa, da nestrpnno čakate tudi Vi, da ugledate svoje pismo v Kottičku. Seveda, kaj bi ne!

Razumljivo pa je, da vsi Vaši dopisi vkup ne morejo na enkrat zagledati belega dne. Zato Vas prosim potrpljenja, mladi prijatelji moji! Vsi pridete na vrsto, vsak ob svojem času, samo počakati bo treba še malo.

In še nekaj Vam moram ob tej priliki položiti na srce. Pisma, ki mi jih tako pridno pišete in sem jih jaz tako vesel, morajo biti lepa, zgledna po vsebini in po vnanjosti. V življenju Vas bodo ljudje zelo pogosto sodili prav po obliki, to se pravi po pisavi, razporedbi in ličnosti Vaših pisem in pismenih prošenj. Zato bo dobro in koristno, da se pravilnemu, zmiselnemu in ličnemu pisanju pism privadite že zdaj. Pisemski papir in kuverta ne smeta biti zmečkana ali celo raztrgana in zamazana. Pisec se mora potruditi, da napiše svoje sporočilo tako, da je lahko čitljivo in da napravi na prejemnika lep, ugoden vtis. Zlasti je treba točno in lično napisati naslov, sicer je prav lahko mogoče, da pismo ne doseže naslovnika. Vedno morate prej dobro premisliti, kaj boste napisali, in izbrati potem svojim mislim primerne besede. Zato je prav, če si pismo najprej sestavite na košček navadnega papirja, potem ga šele lepo prepišete na čisto. Ko ste gotovi, ga še enkrat pazno prečitajte, da popravite morebitne pogoške. Zlasti morate paziti na pravopis in na ločila. V šoli Vas s tolikim trudom uče slovnice materinega jezika; ali ni potem žalostno, če vsled Vaše površnosti v pismu kar mrgoli slovniških napak in če celo malomarno izpuščate kar po več črk v eni besedi. Na vsako pismo je tudi treba prilepiti znamko (pri nas za 1 dinar), mlad človek tega nikdar ne sme pozabiti.

Tako smo se torej malo pogovorili o teh rečeh, pa brez zamere, kaj ne. V življenju se je treba pri vsaki priliki česa naučiti.

Prihodnjič priobčim spet več Vaših pisem, danes — žal — ni prostora.

Dotlej pa iskreno pozdravljeni vsi moji kottičkarji in — na svidenje!

Gospod Doropoljski.

Slovenska umetnost
Maksim Gaspari: Pomlad

Priloga „Zvončku“, XXXI. letnik, 8. št., 1930
Natisnila „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani